

тварини, термін не містить жодних додаткових асоціацій, корелює з термінами «аніمالізм», «аніمالістичний компонент» тощо.

Література

1. Івченко А. Українська народна фразеологія, ономазіологія, ареали, етимологія, Харків, 1999.
2. Basaj M. Nazwy zwierząt jako komponenty porównań frazeologicznych. Warchol S. (red.), Systemy zoonimiczne w językach słowiańskich. Lublin, 1996. S. 281-287.
3. Nowakowska A. Człowiek jak zwierzę. Sfrazeologizowane porównania odczasownikowe na podstawie Słownika frazeologicznego języka polskiego. JAK 15. 2003. S. 97-103.
4. Rak M. Językowo-kulturowy obraz zwierząt utrwalaony w animalistycznej frazeologii r gwar Gor Świętokrzyskich i Podtatrza (na tle porównawczym). Kraków, 2007.
5. Skawiński J. Językowy aspekt badań nad zwierzętami w kulturze, „Zeszyt Etnologii Wrocławskiej” nr 1. 2000. S. 93-121.
6. Spagińska-Pruszek A. Komponent animalistyczny we frazeologizmach języka polskiego, rosyjskiego i chorwackiego (aspekt translatoryczny). Aleksiejenko M. (red.), Słowo. Tekst. Czas. Materiały V Międzynarodowej Konferencji Naukowej, Szczecin, 2001. S. 119-123.
7. Tokarski R. Wartościowanie człowieka w metaforach językowych, PL LXXXII, z. 1. 1991. S. 145-157.

УДК 004.738.5

*А.П. Болотнікова, к.філол.н., доцент
С.В. Онищенко, студентка групи 201-ГО
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

ФОРУМ ЯК ОСОБЛИВИЙ ЖАНР ІНТЕРНЕТ-КОМУНІКАЦІЇ

Проникнення Інтернету в усі сфери життя спричинило необхідність детального вивчення його ролі у процесі комунікативної взаємодії. Специфіка спілкування в Мережі спричинила формування нових жанрових форм. З позицій комунікативної лінгвістики, мовленнєві жанри – це тематично, композиційно й стилістично усталені типи повідомлень, об'єднані метою спілкування, задумом мовця з урахуванням особистості адресата, контексту та ситуації спілкування. З-поміж найпоширеніших жанрів Інтернет-комунікації є форуми. Їх можна порівняти з віртуальними клубами за інтересами, у яких люди збираються для обговорення проблем, цікавлять певною інформацією. Спілкування на форумах, за визначенням М. Кастельса набуває форми дискусії «багатьох з багатьма» [1, с. 61], потенційно «усіх з усіма», звідси з'являється логічне твердження...: «нікого ні з ким» [1, с. 312]. У класичному розумінні кожен користувач Інтернету не тільки обмінюється спостереженнями, поглядами, ділиться

інформацією, досвідом чи ідеями, але також має можливість «порівнювати погляди і створювати певний образ, запитувати, перевіряти нав'язані думки, говорити власним голосом» [4, с. 541; 6, с. 104; 7, с. 329].

Форум позначений певною тематичною ознакою, яка зумовлена інтересами його учасників. Комунікативна інтенція форуму може передбачати такі аспекти: саморепрезентація, пошук друзів, підтримка комунікативного контакту, пошук та обмін інформацією тощо. Крім того, до основних особливостей форуму як жанру можна віднести відсутність жорстких вимог до учасників та часових рамок обговорення теми, а також пізнавальний або розважальний характер інформації.

Дискусії на форумах мають асинхронний характер на зразок електронної пошти [3, с. 22], оскільки прочитання повідомлення іншого учасника або коментування його не вимагає одночасної присутності відправника і одержувача [5, с. 108–109]. Крім того, кожен учасник може приєднатися до дискусії в будь-який час, навіть після закінчення часу публікації повідомлення, але він повинен дотримуватися тематики спілкування. Така вимога реалізує виокремлену П. Грайсом, максимуму референції, і недотримання її може призвести до видалення публікації модератором або позбавлення Інтернет-користувача можливості публікації будь-якого змісту (*NTW – nie ten wątek; OT – off topic – nie na temat*).

Форуми мають ознаки особливої соціальної системи, їх учасники можуть бути реальними та віртуальними (використовують нік-нейми) суб'єктами міжособистісної взаємодії, хоча часто ці межі нівельовано, наприклад, репрезентація вигаданих фактів від реального імені, повідомлення достовірних фактів від вигаданої особи, участь у дискусії від реального та вигаданого імен одночасно.

Комунікативна взаємодія на форумі конвенційна, виокремлюють універсальні та національно-специфічні конвенції. До універсальних зараховують: *мовні конвенції* (спілкування повинно відбуватися однією мовою, заборона обсценної лексики, обмеження використання великих літер, трансліту та аббревіації, надмірного цитування тощо); *тематичні конвенції* (дотримання тематичної єдності та тематичної структури форуму); *комунікативно-поведінкові конвенції* (заборона образи, з'ясування міжособистісних взаємин; дотримання статусності спілкування). Національна специфіка конвенційності спілкування полягає у способах розуміння правил комунікації (категоричність / некатегоричність) та способах реалізації зазначених конвенцій (оформлення повідомлення, наявність / відсутність етикетної рамки).

Отже, форум – це віртуальний полілог, який є ланцюгом перехрещених монологів і діалогів, що взаємно доповнюють один одного. На форумах відображається сучасна мовна картина світу, а також за допомогою нього вона формується.

Література

1. Castells M. *Galaktyka Internetu. Refleksje nad Internetem, biznesem i społeczeństwem*, przekł. T. Hornowski, Poznań. 2003. 320 s.
2. Fiut S. *Komunikacja sieciowa źródłem interakcji społecznych. Społeczeństwo informacyjne. Wizja czy rzeczywistość?* 2004. T. 2, red. L.H. Haber, Kraków. S. 311–325.
3. Grzenia J. *Komunikacja językowa w Internecie*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2007, 214 s.
4. Gwóźdź M. *Realne kontakty w wirtualnym świecie na przykładzie forum «e-generacja». Polskie doświadczenia w kształtowaniu społeczeństwa informacyjnego. Dylematy cywilizacyjno-kulturowe*. red. L.H. Haber, Kraków. 2002. S. 541–546.
5. Lisiecki M. *Komunikacja przez komputer (CMC). Język w komunikacji*. T. 3, red. G. Habrajska, Łódź. 2001. S. 106–118.
6. Mazurek P. *Internetowa grupa dyskusyjna, Kultura i Społeczeństwo*. Nr 1 (XLVII). 2003. S. 103–124.
7. Wojtasik-Tokarz A. *Odmiany dialogu na forach internetowych. WWW — w sieci metafor. Strona internetowa jako przedmiot badań naukowych*, red. A. Dytman-Stasieńko, J. Stasieńko, Wrocław. 2008. s. 329–338.

УДК 811.133.1'367.626.1:811.161.2

С.П. Галаур, к.філол.н., доцент
Д.Ю. Матвієнко, студентка гр. 201-ГО
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

ЖЕСТИ ЯК НЕВЕРБАЛЬНІ КОМПОНЕНТИ ФРАНЦУЗЬКОМОВНОГО СПІЛКУВАННЯ

Поняття ефективності спілкування постійно перебуває в полі прискіпливих досліджень мовознавців. Низка праць присвячена вербальним компонентам спілкування, їхній нормативності, доречності, точності, змістовності, виразності, однак усе дедалі частіше увага дослідників зосереджена на невербальних засобах, здатних транслювати до 60–80 % інформації.

Важливим складником процесу комунікації є жест – «рух тіла чи рук, який супроводжує людську мову або замінює її» [2]. Людина застосовує доволі різноманітний набір жестів, з-поміж яких вирізняють: 1) комунікативні, що замінюють мовлення у спілкуванні й можуть уживатися самостійно: привітання та прощання; погрози, привертання уваги, запрошення, заборони; стверджувальні, питальні, заперечувальні, подячні; брутальні й дратівні; 2) підкреслювальні, що супроводжують мовлення людини та посилюють мовний контекст; 3) модальні, що означають оцінку, ставлення до ситуації: жести невпевненості, страждання, роздумів, зосередженості, розпачу, відрази, здивування, незадоволення тощо [1].

Закцентуємо на деяких французькомовних жестах.

Щоб попросити замовкнути чи зберегти секрет, використовують указівний палець, який прикладають вертикально до губ. Жест